TVÅ SMÅ HEMLÖSA

BERÄTTELSE

AF

KATE DOUGLAS WIGGIN.

Öfversättning från engelskan.

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Ja, jag menar hvad jag säger, Vildy. Jag har väl inte så mycket som somligo, men jag är ingen tiggare heller — nej, alls inte. Jag har lagt af litet för hvart år, under de här tjugo åren, och du vet nog hvarför; men det är nu sint för allan tid, amen! Gud vare lof för det! Och jag har ju ingen som står mig nära i hela verlden, inga blodsförvandter alls, så att om jag vill ha någon att lefva för, så rör det ingen annan än mig själf."

"Du kan inte göra det och du skall det inte heller!" utbrast miss Vilda häftigt. "Du ska då inte göra en sådan galenskap, om jag kan hindra det. Vi kunna inte ha två barn som stojs här och äta oss ur både hus och hem — det är sista ordet i den saken!"

"Nej, det är inte sista ordet, Vildy Cummins, det är det på intet vis! Om vi inte kunna behålla båda två, vet du hur jag då tycker vi ska göra? Jag tycker att vi då borde lamna ifrån oss den, som alla vilja ha, och behålla den, som ingen vill ha — fast de a' tokiga i det fallet! Det är att handla efter herrens sinne, enligt min tro och uppfattning. Jag håller af flickan, det må gud veta! — men så hör nu! Hvem var det väl som tänkte ut hela den här planen? Jo, Timothy. Hvem var det som tog barnet i sina armar och räddade henne ur den där tjufhålan? Jo, Timothy. Hvem påtog sig risken vid att föra det oskyldiga lammet ur denne syndens brunn och hade förstånd nog att föra henne till ett ställe, där hon kunde växa upp till en aktningsvärd människa? Timothy! Och hörde du honom någonsin säga ett ord om sig själf, från det första till det sista? Nej, inte det minsta; det gör inte Timothy. Och hvad får den lilla kärleksfulla, ädelmodiga, trofasta själen för det? Han får bara ledsamheter för all sin möda. Han får höra folk säga honom midt i ansiktet att ingen vill ha honom, men alla vilja ha Gay. Och om han inte hade ett sinne som en cherubim eller seraffim, skulle han väl vara sur och bitter, i stället för att vara mild som en ängel i en tafvelbok, från solens uppgång och till nedgången!"

Miss Vilda kände sig så förintad af den öfvervaldigande kraften af dessa bevis, att hon icke ens gjorde ett försök att hejda den oemotståndliga strömmen af Samanthas vältalighet.

"Och nu," fortfor denna, "ha alla människor fått lust att ta hem flickan på en tid, bara som en leksak, därför att hon har lockigt hår och är täck och hvithylit och kvick, och är flicka — hvarför det ska vara så mycket bättre kan jag då inte förstå! — men den där valsignade pojken, han trampas under fötterna som om han inte vore battre an en metmask! Och tänker du väl säga mig att du inte ser herrens hand i hela den här saken, Vildy Cummins? Det finns andra slags underverk än grönskande stafvar och brinnande buskar och bröd och fiskar. Hvad tror du väl det är som ledt den här gossen att gå förbi alla andra hus i den här byn och just gå in till Hvita gården? Tror du inte att han fördes af någon? Ja, jag behöfver inte hvarken nå'n bibel eller ens en konkordans för att säga mig att han blef det. Han kunde inte veta att det fanns fullt opp och öfverflöd inom den här grinden: ett stort, tomt hus och en full källare, och hö och säd i lada och loge, och pengar i banken och ett par ensamma, förstämda kvinnor härinne, som inte ha ett smul att göra mer än flakta undan flugorna om sommar'n och lägga ved på brasan om vintern, till dess de bli så gamla och gnatiga, att de knappt bli värda att bärgas in med den eviga skörden! Han visste inte det, säger jag, men herren visste det; och det var herrens afsikt att ge oss ett tillfälle att göra vår kallelse och utkorelse fast, och det göra vi inte om vi vända ryggen till hans bud och köra ut honom utanför dörren! Herren menade att de här barnen skulle vara tillsammans, eljes skulle han inte skickat ut dem på det här sättet; — ja, det a' lika tydligt som näsan i mitt ansikte, och den a' stor nog, som jag har sagt förut, så att jag kan se henne, utan att nå'n hjälper mig, gud vare lof!"

"Men alla människor komma att skratta åt oss och kalla oss ett par hjärtnupna tokor," sade miss Vilda matt, efter en lång paus. "Vi bli till åtlöje för hela byn."

"Nä, än se'n då, om vi också bli det? Låt oss bli ett åtlöje!" sade Samantha stolt. "Och vi ska nog väcka förvåning hos ängarna så val som hos byfolket, om det a' fråga om det! Ty när de blicka ned och få se oss gå utom dörrn för att göra vår herres verk för första gången på en tio, femton år, så tror jag, att de ska bli tillräckligt förbluffade! Men det tjänar ingenting till att stå och tala om det här; ty jag har fattat mitt beslut, Vildy. Vi ha nu bott tillsammans i trettio år, och det har inte fallit ett ondt ord emellan oss — och enformigt nog har det varit för oss båda två - och jag ska inte bege mig af nå'n annstans, förr än du säger till mig att gå; men jag har ännu mycket godt ogjördt, och jag tänker ta den här pojken och göra det möjligt för honom att komma fram här i världen, och vara kvar här hos oss allt som han tycker bäst om i lifvet. Och finns det inte rum för oss allihop i de här fjorton rummen i nedra våningen, så kunna Timothy och jag bo däruppe, som du ju i alla fall har ämnat, om jag skulle gifta mig. Och det här tycker jag är så pass mycket af 'giftermål', som både du och jag nå'nsin komma att få nu mer, och mycket mer än jag trott på senare tider att jag skulle få. Och det här ska jag säga Timothy nu i kvall, när han går till sängs, ty han går och sörjer så att han kan bli sjuk, som hvar och en kan se, om han också inte fått mer än ett emaljöga i hufvudet!"

FJORTONDE SCENEN.

En hederssak.

Timothy Jessup rymmer för andra gången, och i likhet med andra goda gåfvor blir han först rätt uppskattad, när han försvinner.

Det var nastan skymning och Jabe Slocum sträfvade som bäst med att lösa den för hvarje afton återkommande uppgiften hur han skulle kunna föra kon hem från betet utan för mycket besvär för sin egen person. Timothy kunde man inte se till någonstädes, eljes brukade han gärna gå och göra sin välvillige vän denna lilla tjänst, utan annan vedergällning än 'tack, skall du ha!' Om inte Timothy var till hands, så fanns ju alltid Billy Pennell, fast han inte gick för bara 'tack,' ty han var en gosse med snålt och girigt skaplynne; men han gick för en cent och skref upp den på räkning, hvilket gjorde sysslan billigare, än det kan tyckas vid ett flyktigt betraktande af saken. Så att Jabe tände sin pipa, sträckte ut sig under en pil bredvid dammen och sjöng på en munter melodi ett par verser af en andlig sång.

"Jabe!" ropade Samantha, som kommit ut för att titta efter Timothy. "Jabe, har Timothy gått efter kon?"

"Vet inte. Det är just hvad jag tänkte fråga dig om, om jag hunnit få fram det."

"Nå, hur ska du få veta det då?"

"Å, har han gått, så får jag väl se kon, och får jag inte se till kon då har han inte gått. Jag lugnar mig, hvilketdera det än är. En herre, som var här förra sommarn sa en gång: "Den som står och väntar, förtjänar också något," och det kan vara ett godt ord-språk för mig, och han kan ha rätt, tycker jag, när jag vänder hö. Se på löjorna där nere, hvad de ha det svalt. För tusan! Jag önskar jag vore en fisk!"

"Ja, om du vore det, så nöfte du åtminstone inte ut fenorna, det a' visst och sant," var svaret.

"Se så, Samantha, var nu inte stygg mot en stackare, efter slutadt dagsarbete. Kanske du vill att jag ska stiga upp och blåsa i ett horn efter pojken?"

"Nej tack," svarade Samantha afklippande. Jag skulle visst inte vilja be dig blåsa ut din dyrbara andedräkt, ty då kanske du vore för lat att dra in den igen. När jag vill ha någonting uträttadt, så har jag vanligen så mycket lif i mig, att jag kan göra det själf — tack ska du ha!"

"Sså, Samanthy, du kan följa lugn och ro ifrån en stackars karl, så eldfängd och morsk är du — förstår du inte det?',

"När såg du gossen sist?"

"Jag har inte sett till honom sedan i middags. Har han inte varit inne och ätit kvällsvard?"

"Nej. Vi trodde han var ute med dig. Jag kan väl tro att han gått efter kon, men jag tycker han skulle vara hungrig. Det är högst besynnerligt!"

Miss Vilda satt i det öppna fönstret i köket och lady Gay tronade i hennes knä, sömnig, smeksam, foglig och förtjusande.

"Hvad skulle du tycka om att få bo här i Hvita gården, min alskling?" frågade miss Vilda henne.

"Ack, bra. Gay vill bo här om Timfy bor här också. Gay tytter om miss Vilda, Gay tytter om Samfy, Gay tytter om Dabe, om hvita tatten och hvita ton och hvita talfven och mina vattra tlanningar och min vattra dotta och drä hönan och allihop!"

"Och du vill stanna kvar har som en liten snäll flicka, också om Timothy går härifrån, — vill du inte det?"

"Nej. Gay vill inte tanna liten snäll flicka om Timfy går bort. Då går Gay med Timfy. Gay är Timfys flicka."

"Men du är för liten för att gå med Timfy."

"Då ska Gay sl rika och spajka så här! — "

"Nej, du behöfver inte visa mig hur det går till," sade miss Vilda hastigt. "Hvem tycker du mest om, Samanthy eller mig?"

"Gay tytter mest om Timfy. Låt Gay få leka rik-man, fattigman' med dina knappar!"

"Då skall du stanna kvar här och bli min lilla flicka, — vill du inte det?"

"Ja, Gay tanna här och vara Timfys lilla flicka. Nu får du vara snäll och leka med dig själf en tund, miss Vildy, för Gay ska gå till Samfy och lagga dottan i säng, för hon ä så sömnig."

"Klockan är halt nio," sade Samantha, som i detsamma kom in i köket, "och Timothy är inte till finnandes någonstans, och Jabe har inte sett till honom sedan i middags."

"Å, du behöfver nog inte vara rädd att ha mistat din skatt," anmärkte miss Vilda sarkastiskt. "Det står inte så många dörrar öppna för gossen, att han vänder ryggen åt den här, tänker jag!"

Men fastän riddartidens dagar voro förbi, var detta dock just hvad Timothy gjort.

Wilkins skog kallades en tyst skogssträcka, som löpte utmed Vackra flodens stränder; och fastän traktens invånare inte skänkte den mer beundran än om den haft asfaltgolf och oljedukstak, så var den i alla fall ett af de allra fridfullaste och naturskönaste ställen i hela nejden. Ty darinne slingrade och krökte sig floden, glänste i solskenet, och böjde sig i så många bukter, som om han ville säga ett artigt farväl till höjlerna, hvilka han lämnat; han kysste de sammetsgröna ängarna, hvilka lutade sig ned emot honom för att dricka ur hans skummande bägare, och famnade ömt träden, som hängde ut öfver hans kristallspegel för att få skåda sin egen friska skönhet. Här slingrade den sig nu fram åter, och ut och in — lekande i morgonens solsken, då han tänkte på hvilken liten bäck han vuxit ut från — blek och skimrande om aftonen, då han höll stjarnorna och månskenet i sitt sköte — och skälfvande i nattvinden, då han tänkte på det vida, okända hafvet, i hvars famn han skyndade.

Här fanns en lugn damm, där säfven höjde sig för vinden och vakteln doppade vingarna, och där sägs en slingrande gångstig, på hvilken bokkapen brukade gå ned till stranden; och sedan de sett sig omkring på landskapet och funnit det allt ganska godt, doppade de ned sin glatta nos för att dricka och dricka af floden nektar. Här stucko de första ljusröda m jbloommorna upp sina vackra huftvuden ur den motsträfviga jorden, och den gulhvita tallörten växte på de fuktiga sällena och gula violer dolde sig under sina anspråkslösa blad.

Och här satt nu Timothy med hela sin själ i blicken och bjöd farval åt all denna ljufva, sköna härlighet. Och där vid hans sida, trofast intill döden - fastän med goda förhoppningar om något bättre - satt Rags och tyckte också att det var en ganska vacker anblick, ehuru den öfverglänsades af en annan, som han kände till, inne i ett skjul; en hacklåda, ett tomt mjölkfat och en utmagrad hvit katt, som kröp in i en vrå! Hågkomsten af dessa försvunna fröjder brägte tårar i hans ögon, men han afhöll sig från att låta dem rinna, för att han inte skulle öka sin lille husbondes sorg, som så vide han kunde förstå, nog var lika stor som hans egen.

Timothy uppförde sig vid denna prövande vändpunkt hvarken som hjalte eller martyr. Det är icke skal att öfverdrifva hans förtjänster. Det är tillräckligt att säga, inte att han var en hjälte, men att han hade det stoff uti sig, hvaraf hjältar bildas. När hans hjärte var vunnet och hans fantasi upptänd, fanns det ingen sårofull handling, att inte den lille hjälten kunde ha utfört den. Men att påstå att han fullt förstod hvad han nu lämnade bakom sig eller hvad han nu gick framåt att möta, det skulle vara för mycket sagdt. Han visste blott en sak: att miss Vilda uttryckligt sagt att två vore en för mycket, och att han själf var denne 'ene' som var i vägen och som hon menade. Och som tillägg därtill hade han mer än en gång hört denna samma dag, att ingen i hela Vackra floden ville ha honon, men att det skulle stå många hem öppna för Gay, om han väl vore ur vägen. Den lilla hänsyftningen på ett barnhem, som han hört, just då han kom in med en fyrväppling för att visa Samantha, fulländade den tankegång, han hvalfde i sitt hufvud. I ett fall var han alldeles bestämd, och det var att han aldrig i lifvet skulle låta sig föras bort och sättas in i ett Hem, som började med ett stor 'H'. Han hade mycken aktning för sådana hem, han trodde att de kunde vara bra för andra gossar, men honom själf föreföllo de mycket obehagliga och han tänkte inte bo i något sådant, om han kunde undgå det. Ställningen såg inte så ytterligt hopplös ut i hans ögon. Han ägde ju sin kassa af en dollar och åttiofem cents i kontanta pengar; Rags och han hade ätit en furstlig kvällsvard af vilda björnbär och hårdt bröd — och framför allt annat: han var ung och lyckligt blind för allt, utom det närvarande. Och dock - om man också betraktar hans karaktär ur den mest alldagliga synpunkt, skulle det vara tokigt att påstå att han inte var olycklig. Hans sinne uppehölls icke af medvetandet om att han utfört en manlig och själfuppoffrande handling, ty han var icke gammal nog för att äga ett sådant medvetande, hvilket är någonting som gud ger oss först litet senare för att hjälpa oss öfver de svåra punkterna i lifvet.

"Ingen behöfver mig! Ingen vill ha mig!" suckade han, där han låg under träden. "Ingen har någonsin velat ha mig - jag undrar just hvarför? Men alla tycka om min kära lilla Gay.

(Forts.)

Vi kunna Spara Er pengar!

Om öfverrocken är "kantstött", Kostymen "sliten",
Byxorna "knäsvaga" och Hatten "flottig", så kom till oss.

Herrkostymer
Tweed kostymer 7.50
Importerade 14 dollars kostymer för endast 10.00
"Worsted" kostymer 15.00
Prince Albert kostymer 7.50

Byxor
5,000 par att välja från, vackra mönster tweed 1.50
Goda byxor värda fullt ut 3.00 som passa endast 2.00
Välkända "Satisfaction" byxor, fin vara, billige för $5, endast 3.50
KOM OCH SE DEM. HELSA PÅ OSS.

Goss-Kostymer.
Goss kostymer värda $3.15. Vårpriset 2.15
Goss kostymer värda $4.25. Vårpriset 3.00
Små mäns kostymer värda $5.25. Vårpriset 4.00
Helkostymer, nätt gjorda, af skräddare, liksom din pappas till alla delar $6.50. ..... 5.00
VÅR SÄKER ATT HÄLSA PÅ OSS INNAN DU KÖPER.

Vår Öfverrockar.
Väl-svängde Raglanette, kan ej önskas — Full längd, värda $12.20. Vår pris 1.00
Den nya Gravenette vattenprof. öfverrocken. Ni får betala $18 och $20 på andra platser, hos oss för i vår edert urval för $16 och 14.00
PÅ ERT BESÖK.

Hattar! Hattar
Priset från 50 cents till 7.00
Har ni sett våra Silk Hattar! De äro fina!

THE BLUE STORE
452 MAIN STREET, WINNIPEG.
Midt emot Post Kontoret — Orders från landsorten fyllas omsorgsfullt

CANADAS
Nord Vest.

Homestead-Lagen.

Alla sectioner med jemna nummer i Kronolanden i Manitoba och Nordvestterritorierna, endast undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptages som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartssection à 160 acres, mer eller mindre.

ANMÄLAN FÖR TILLTRÄDE.

Anmälan göres personligen på Landkontoret i det distrikt, där landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, på hans begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller tilldet respektiva lokala Landkontoret, erhålla rettighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10.00 erlägges för vanligt tillträde, men har landet förut varit upptagit, erlägges ytterligare en afgift på $5.00 eller $10.00 för att betäcka inspektions- o. andra omkostnader.

HOMESTEAD-SKYLDIGHETER.

Under den nuvarande homestead-lagen skola skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nemligen:—

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

Om fadren (eller modren om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles fastskyldigheten under tiden före patentets erhållande af en person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit Patent på sitt första homestead, eller certifikat för utfärdandet af sådant Patent attesterat af i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före Patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4 Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämda farm.

BEGÄRAN OM PATENT

skall inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller Homestead inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till the Commissioner of Dominion Lands, Ottawa, att han ämnar uttaga patent. När för settlarens bekvämlighet, Homestead inspektören anlitas, erlägges en extra afgift af $5.00.

UNDERRÄTTELSER.

Nyanlända invandrare erhålla på Immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoren i Manitoba och Nordvestterritorierna underrättelser om det land som är öppet för tillträde, och från tjänstemän kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogskol- och mineralagarna såväl som Kronolanden i järnvägsbeltet i British Columbia, erhållas på begäran hos the Secretary of the Department of the Interior, Ottawa the Commissioner of Immigration, Winnipeg, Man.; eller till någon Dominion Lands Agent i Manitoba.

James A. Smart,
Vice Rikesminister

N. B. — Utom dessa Friheemman, till hvilka ofvanstående förordning hänför finnas tusental acres af bördigt land till gengäld för arrende eller köp från järnvägsbolagen eller andra firmor.

En god tidmätare är värd att hafva. Våra ur och klockor äro säkra. Just sådana som passa Eder smak och börs. Juveler pryda alltid om de äro smakfulla. Det är sådana vi sälja. Kom och bese våra ringar,

THOMAS J. PORTE,
Juveerare.
404 Main str., Winnipeg.

Crotty, Love & komp.

1879

Real Estate Agentur.

Farmland i alla delar af Nordvästern till låga priser och lätta villkor

Stads Egendomar, den största föteckning på Hus och Tomter

BRAND FÖRSÄKRING - LÅN Å EGENDOM.

Besök vårt kontor

515 Main Street, - Winnipeg.

midt emot City Hall

Nygifta

Som önska börja sitt hushåll rigtigt skulle använda OGILVIE'S mjöl, och slippa gräla om dåligt bröd. Detta mjöl är oöfverträffadt för alla ändamål hvartill mjöl begagnas.

OGILVIES HUNGARIAN
Mjöl är bäst.
Ogilvie's äro Kungl. Hof. leverantörer.

ALLAN LINIEN.

KONGL. POSTANGFARTYGEN:

Tunisian	dub. propel.	10,576 tons	Corinthian	6,500 tons
Bavarian	do	10,376 "	Pretorian	6,000 "
Ionian	do	9,000 "	Parisian	5,500 "

Speciela bekvämligheter för tredje klassens passagerare.

Hytter för 4 och 6. Elektrisk belysning. God och väl lagad mat vid dukade bord.

Sängklädder och matkärl, hvilka rengöras af bolagets uppassare, tillhandahållas fritt.

Billigaste biljettpriser till och från Amerika. Svensk talande agent möter hvarje till Amerika ankommande ångfartyg, meddelande behöfliga råd och upplysningar.

Skrif till eller besök närmaste Allan Liniens agent

H. & A. ALLAN, Montreal, ELLIS & GROGAN, Calgary, Alta.
W. P. F. CUMMINGS, C. P. R Winnipeg, Man. eller någon annan, af bolagets många agenter,

OBS. ALLA C. P. R. AGENTER I VÄSTRA DELEN AF CANADA UTFÄRDA BILLJETTER FÖR ALLANLINIEN.

FOR GOOD HEALTH

To preserve or restore it, there is no better prescription for men, women and children than Ripans Tabules. They are easy to take. They are made of a combination of medicines approved and used by every physician. Ripans Tabules are widely used by all sorts of people—but to the plain, every-day folks they are a veritable friend in need. Ripans Tabules have become their standard family remedy. They are a dependable, honest remedy, with a long and successful record, to cure indigestion, dyspepsia, habitual and stubborn constipation, offensive breath, hertburn, dizziness, palpitation of the heart, sleeplessness, muscular rheumatism, sour stomach, bowel and liver complaints. They stregthen weak stomacks, build up run-down systems, restore pure blood, good appetite and sound, natural sleep. Everybodi derives constant benefit from a regular use of Ripans Tabules. Your druggist sells them. The fivecent packet is enough for an ordinary occasion. The Family Bottle, 60 cents, contains a supply for a year.

·R·J·PAN·S·

Gynna våra annonssörer